

студена водица, която се изтичаше въ една малка вадичка. По-нататък видѣхме другъ изворъ, изъ който съ голѣма сила бликаше вода, а до него едно малко изворче, изъ което бликаше вода, която правѣше пѣсѣчнитѣ зрънца да подскочатъ. Ето отъ тѣзи извори, и други по далечни се събира водата на това ново шумливо поточе, което шурти, шава, крие се изъ зелената трѣвица за да се съедини по-надолу въ тази красива гориста долинка, съ другъ по-голѣмъ и по-пѣнливъ потокъ и най-сетнѣ да достигне до голѣмата рѣка.

Дълго се любувахме на тази красива гледка, поразхладихме се и трѣгнахме назадъ бодро и доволни, като изъ пѣтя запѣхме:

Сребро-пѣнесто поточе
Изъ балкана шава
Дѣто мине всичко буди,
Всичко освѣжава!“

.

